

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙ-
ΚΟΝ ΚΛΗΡΟΝ, ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

: ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

—
1872.

673

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ

ΚΛΗΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

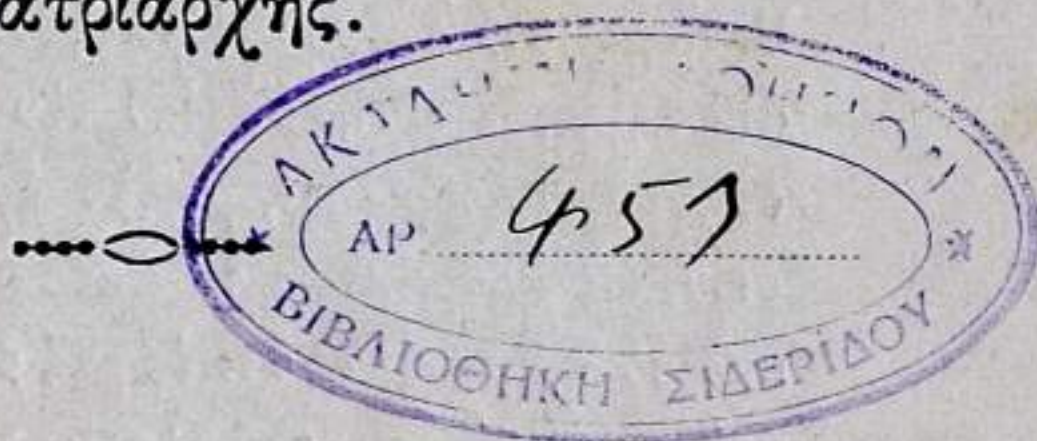
7 1 1

ΑΝΟΙΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰ-
κουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα πνευματικὰ χρέη τῆς κοι-
νῆς τῶν Ὁρθοδόξων Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὸ ὁ-
ποῖον εἰς πᾶσαν σπουδαίαν περίστασιν ἐνήργησε
μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, εἶναι καὶ τὸ νὰ συμβου-
λεύῃ, νὰ ὁδηγῇ καὶ νὰ φωτίζῃ τὰ πνευματικὰ αὐ-
τῆς τέκνα, ὅσάκις κινδυνεύουσι νὰ πλανηθῶσιν ἀ-
πὸ τὸν δρόμον τῆς ψυχικῆς των σωτηρίας, καὶ νὰ
προσκρούσωσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ
Χριστοῦ.

Τοιοῦτος φοβερὸς κίνδυνος ἐπικρέμαται σήμε-
ρον. εἰς μερίδα τινὰ τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ

λαοῦ· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία τρέφει μητρικὴν ἀγάπην εἰς ὅλα τὰ τέκνα της, καὶ δὲν διακρίνει ἐθνικότητας, ἀλλὰ θεωρεῖ ἐξίσου ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, λέγοντα· « οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλληνας οὐκ ἔστι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ » (Γαλ. γ', 28), ἔχει χρέος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δείξῃ τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν σπρώχνουν καὶ τὸν ὀδηγοῦσιν ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἱερὸν καὶ ὁσιον, ὡς ἐμπράκτως τὸ ἀπέδειξαν, καὶ οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ τούτου, προετοιμάζουσι τὴν καταστροφὴν τῶν πατροπαραδότων αὐτοῦ Ὀρθοδόξων παραδόσεων.

Εἶναι γνωστὸν βεβαίως εἰς ὅλον τὸν εὐσεβῆ Βουλγαρικὸν λαόν, ὅτι πρὸ δώδεκα ἡδὴ ἐτῶν ἐζητήθησαν διὰ μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Βουλγαρίας Ἐκκλησιαστικά τινα προνόμια. Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἔκτοτε λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, ἐπεμελήθη νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν ἦσαν εὐλόγα καὶ δὲν ἐσυμφέρουν οὔτε

μὲ τοὺς Κανόνας τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, οὔτε μὲ τὰς ἀνέκαθεν διατάξεις, μὲ τὰς ὁποίας κυβερνᾶται τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα, ἐφρόντισε πάντοτε νὰ εὐχαριστήσῃ μὲν τοὺς δικαίους πόθους τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ, νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ὁμως ἀπὸ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θρησκευτικῶς ἦσαν παράνομα.

Ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα εἶδε μετ' ὀλίγον ὅτι οἱ ἀποπλανῶντες τὸν λαὸν δι' ἰδίους σκοποὺς δὲν ἐπείθοντο εἰς τὰς ὀρθὰς παραστάσεις αὐτῆς, καὶ ταχέως ἐγνώρισεν ὅτι δὲν εἰργάζοντο εἰλικρινῶς καὶ διὰ τὸ καλὸν τῶν Ὁρθοδόξων Βουλγάρων, ἀλλ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἐφέρετο μὲ μητρικὴν ἀγάπην καὶ ἐπιείκειαν, τόσον αὐτοὶ ἐγίνοντο ἀπαιτητικώτεροι, καὶ καθ' ἡμέραν ἐπαρουσίαζον νέας προτάσεις, ἕως οὗ κατήντησαν εἰς ἀπαιτήσεις, αἱ ὁποῖαι πρώτην φορὰν σήμερον φαίνονται γινόμεναι ἀπὸ Χριστιανοῦς, καὶ τὰς ὁποίας οἱ ἱεροὶ Κανόνες ῥητῶς ἀπαγορεύουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἦτο ἐπόμενονον, δὲν παρεδέχετο τὰς ἀντικανονικὰς ταύτας ἀξιώσεις των, καὶ ἐπροσπάθει πάντοτε νὰ συμβιδάσῃ εἰρηνικῶς τὰ πράγματα, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται μὲ περισσοτέραν θρασύτητα· ὑπεκίνησαν διαφόρους ἀταξίας εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐνήργησαν καταδιώσεις Ἀρχιερέων καὶ Ἱε-

ρέων, ἔσπρωξαν τὸν λαὸν εἰς διχόρους ταρχώδεις καὶ ἀτάκτους πράξεις, καὶ ἐν γένει, ἔκαμαν ὅ,τι ἠμπόρεσαν, διὰ νὰ μὴ τελειώσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐρεθίσουν τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀφαιρέσουν ἀπ' αὐτὸν τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμῶν θρησκείαν, πρὸς τοὺς ὁμοπίστους ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ποιμένας του.

Μόλα τὰ ταῦτα ἡ Ἐκκλησία προσηνέχθη πάντοτε μὲ ἐπιείκειαν καὶ ἀνοχὴν, ἐλπίζουσα ὅτι ἐπὶ τέλους ἤθελε φέρει εἰς συνάισθησιν τοὺς ἀτακτοῦντας. Διὰ τοῦτο, καὶ ἀφοῦ ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐν οἷς δυστυχῶς εὐρίσκονται καὶ τινες Ἀρχιερεῖς, ἔφθασαν εἰς φανεράν ἀποστασίαν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἐξηκολούθει ἀκόμη νὰ σκέπτηται περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ συμβιδάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις των μὲ τοὺς θείους Κανόνας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν Παναγιώτατοι Πατριάρχαι ἔσπευσαν νὰ εὑρωσι τρόπον θεραπείας ἄνευ τῆς ἀθετήσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ Κανόνων, καὶ ἡμεῖς δὲ, ἅμα τῇ θείᾳ ἐλέει τὸ τρίτον ἤδη ἐγκαταστήσει ἡμῶν ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον τοῦτον Οἰκουμενικὸν θρόνον, δὲν ἐπαύσαμεν προσπαθοῦντες καὶ διὰ νουθεσιῶν καὶ διὰ διχόρων νομίμων τρόπων, ἀκόμη καὶ διὰ παρακλήσεων, νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πωθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἀλλὰ τελευταῖον ἀπεδείχθη πλέον σαφῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπροσπάθουν νὰ κάμουν ἀδύνατον τὴν ἐπίτευξιν τοιοῦτου θεαρέστου σκοποῦ· διότι, ἐνῶ ἐξηκολούθουν αἱ σκέψεις αὗται καὶ διαπραγματεύσεις, δύο Ἀρχιερεῖς, οἱ ἄνευ Ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντες· ἦτοι ὁ Φιλιππουπόλεως Πανάρετος καὶ ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, συμπαραλαβόντες καὶ τὴν καθηρημένον Ἰλαρίωνα, ἐτόλμησαν εἰς συμπλήρωσιν ὅλων τῶν προηγουμένων παρανομιῶν αὐτῶν, νὰ πράξωσι φρικτὸν καὶ ἀπαίσιον Ἐκκλησιαστικὸν ἀνοσιούργημα.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5 Ἰανουαρίου, ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, παρουσιασθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μεθ' ἐνὸς Ἱερέως καὶ δύο λαϊκῶν, ὧν ὁ εἷς ἐφημεριδογράφος, ἐζήτησε τὴν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἄδειαν ἵνα συλλειτουργήσῃ τὴν ἐπαύριον μετὰ τοῦ μνησθέντος Παναρέτου καὶ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος.

Τὴν ἄδειαν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, συμφώνως μετὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ, πρὶν οἱ μὲν δύο ἀποστάται μετανοήσουν καὶ ἀνακαλέσουν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποστασίας των ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ δὲ τρίτος ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τὴν Σύνοδον, ἣτις τὸν ἐκάθηρε. Διὰ τοῦτο ὅχι μόνον δὲν τοῖς ἐδώκαμεν ἄδειαν, ἀλλὰ

καὶ ῥητῶς τοὺς ἀπηγορεύσαμεν νὰ μὴ λειτουργή-
σουν, ὑπομιμνήσκοντες εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ
τούτῳ ἱεροὺς Κανόνας. Αὐτοὶ ὅμως, καταφρονή-
σαντες ἐν γνώσει καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ
τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας, συνελειτουργ-
γησαν μετὰ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος τὴν ἐ-
παύριον, ἑορτὴν τῶν ἁγίων Θεοφανείων, εἰς τὴν
ἐν Παλατᾷ ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἡμε-
τέραν Πατριαρχικὴν ἐνορίαν· τὴν δὲ ἀκόλουθον
ἡμέραν εἰς ἓξ αὐτῶν, ὁ Λοφτσοῦ Ἰλαρίων, λει-
τουργήσας αὐθις ἄνευ ἀδείας, προέβη εἰς χειρο-
τονίαν Διακόνου.

Οὐδεὶς Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ἀγνοεῖ πόσον τὸ
ἔγκλημα τοῦτο εἶναι βαρὺ, καὶ πόσον βαρέως τι-
μωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. Διὰ ταῦτα
ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ἐνὸς μὲν,
ἐφήρμοσε κατ' αὐτῶν τὰς διατάξεις τῶν ἱερῶν
Κανόνων, ἥτοι τοῦ ΙΕ'. τῆς Πρωτοδευτέρας, τοῦ
ΙΗ'. τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς, τοῦ ΛΔ'. τῆς Γ'. Οἰ-
κουμενικῆς, τοῦ ΙΑ'. τοῦ ΛΕ'. τοῦ ΙΓ'. καὶ τοῦ
ΚΗ'. Ἀποστολικοῦ, τοῦ ΛΖ'. καὶ τοῦ ΚΤ'. τῆς
ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ τοὺς μὲν δύο τῶν παρα-
νομησάντων, ἥτοι τὸν Φιλιππουπόλεως Πανάρε-
τον καὶ τὸν Λοφτσοῦ Ἰλαρίωνα ἐγύμνωσε τῆς τε
Ἀρχιερωσύνης καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ, ὥς
παραβάτας τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ Κανόνων τῆς

Ἐκκλησίας, τὸν δὲ προκαθηρημένον Ἰλαρίωνα, ὅστις, ἀμεταμέλητος μείνας, κατεφρόνησε τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν, παντελεῖ ἀφορισμῷ καθυπέβαλεν, ἀποκόψασα ὅλως αὐτὸν, ὡς μέλος σεσηπὸς, τῆς ὀλομελείας τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἐπειδὴ ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αὐτῆς θεμελιωτὴν διὰ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις τῇ ἐνεπιστεύθη, ἀπαραίτητον καὶ ἱερὸν καθῆκον νομίζει ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ Ὁρθόδοξον Βουλγαρικὸν Κληρὸν τε καὶ λαὸν, καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὸν, διὰ νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους παρανόμους.

Περιούσις λαὸς τοῦ Κυρίου! Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες πρὸς σέ, ὅτι σὲ διδάσκουσι τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, διότι αὐτοὶ κατεπάτησαν πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον, καὶ ἐνέπαιξαν τὴν ἁγίαν ἡμῶν θρησκείαν. Σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλόν σου· διότι τί καλὸν δύναται νὰ περιμείνῃ τις ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι παρεβίασαν τοὺς ὅρκους των καὶ ἐνέπαιξαν τὴν θρησκείαν των; τί θὰ ἐμποδίσῃ τοιούτους ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ παραβιάσουν πᾶν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν καθῆκον; Σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θέλει νὰ σὲ τυραννῇ καὶ νὰ σὲ πιέζῃ· ἡ Ἐκκλησία οὐδέ-

ποτε ἡρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ, ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν ἔθηκεν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ποιμαντορίαν. Ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχθη ὅσα ἐζήτησαν οἱ ἐν ὀνόματί σου λαλοῦντες, τοῦτο προέρχεται, διότι αἱ προτάσεις αὐτῶν δὲν εἶχόν ποτε σκοπὸν τὸ ἰδικόν σου καλὸν καὶ τὴν πρόοδον, ἀλλὰ τὴν καταστροφὴν τῶν διατάξεων τῆς ὁμοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καθὼς τὸ ἀπέδειξαν σαφῶς τὰ προηγούμενα ἀντικανονικὰ κινήματα αὐτῶν, καὶ πρὸ πάντων, ἡ τελευταία πρᾶξις των. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἡρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς αἰτήσεις, ὅσαι ἀποβλέπουν εἰς τὸ καλόν σου καὶ τὴν πνευματικὴν σου πρόοδον, εἶναι καὶ σήμερον καὶ πάντοτε ἐτοίμη νὰ ἀκούσῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν σου, συμφῶνως μὲ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν εὐσεβέστατα! ἐνθυμήθητε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ πίστις τῶν πατέρων σας, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἐδίδαξε διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἱεροδιδασκάλων ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν πάντες χρεωστοῦμεν νὰ φυλάττωμεν ἀμίαντον καὶ ἀπχρασάλευτον, καθὼς τὴν παρελάβομεν. Μὴ πιστεύετε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, παρουσιαζόμενοι μὲ τὸ ὑποκρι-

τικὸν ὕψος ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλὸν σας, ζητοῦσι τὴν καταπάτησιν τῶν διατάξεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Μὴ δίδετε καμμίαν ἀκρόασιν εἰς αὐτούς· διότι, καθὼς ἠπάτησαν τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἣτις τοὺς ἀνέδειξε ποιμένας λαοῦ, τοιοῦτοτρόπως ἐξαπατῶσι καὶ σᾶς· καθὼς ἐπρόδωκαν τοὺς ὅρκους των καὶ τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις, οὕτω προδίδουσι καὶ σᾶς, καὶ σᾶς ἀποπλανῶσιν.

Ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου, λέγοντος· « Καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω » (Γαλ. α', 8).

Μὴ πλησιάσητε πλέον τοὺς ἀνθρώπους τούτους, μὴ συγκοινωνήσητε μετ' αὐτῶν, διότι ἁμαρτάνετε εἰς τὴν θρησκείαν σας, καὶ γίνεσθε συνένοχοι τοῦ ἀπαισίου ἁμαρτήματος αὐτῶν. Ἀπομακρύνθητε ἀπ' αὐτούς, καὶ διατηρήσατε τὰς διατάξεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐνθυμούμενοι ὅτι, ἐὰν δὲν φυλάξητε μέχρι κεραίας τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν σας, θέλετε δώσει λόγον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· « Ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν » (Θεσσαλον. β'. 15).

Ἡ Ἐκκλησία ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τῆς, δεικνύου-
σα εἰς πάντας ὑμᾶς, ἱερωμένους τε καὶ λαϊκοὺς,
τὸν κρημνὸν καὶ τὸν ὄλεθρον, εἰς τὸν ὅποιον θέ-
λουν νὰ σᾶς φέρουν ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἱε-
ρὸν καὶ ὄσιον, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ προσπαθήσουν βε-
βαίως καὶ πάλιν νὰ σᾶς ἀπατήσουν μὲ ψευδεῖς
φήμας καὶ ὑποσχέσεις. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Θεὸν
τῶν φώτων καὶ τῆς εἰρήνης νὰ συνετίσῃ καὶ φω-
τίσῃ τὰς ψυχὰς πάντων ἡμῶν, διὰ νὰ παύσῃ τὸ
μαστίζον τὴν Ἐκκλησίαν σκάνδαλον, πρὸς θρίαμ-
βον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόμα-
τος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις
καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

αωοβ'. Ἰανουαρίου ιη'.

† ΟΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ εὐχέτης.

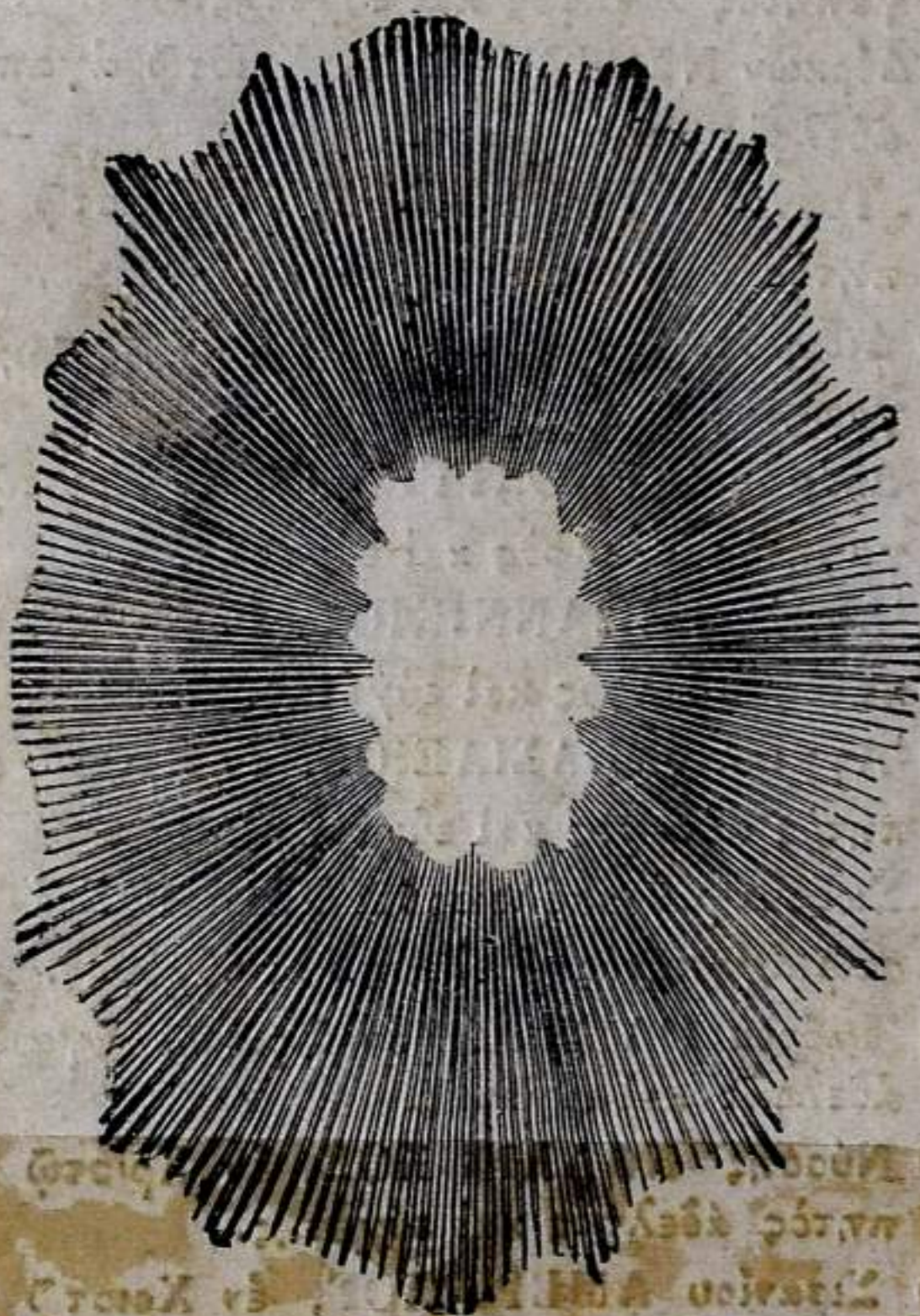
† Ὁ Καισαρείας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγα-
πητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Ἐφέσου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς
ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Ἡρακλείας ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ, ἐν Χριστῷ
ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Νικομηδείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀ-
γαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

- † Ὁ Νικαίας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Χαλκηδόνος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Δέρκων ΝΕΟΦΥΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Τορνόβου ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Διδυμοτείχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Δράμας ἈΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἀγκύρας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἀγχιάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Σωζουαγαθουπόλεως ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἰμβρου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Νύσσης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Σισανίου ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Χαλεπίου ΤΙΜΟΘΕΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023151

ΑΘΗΝΩΝ